Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

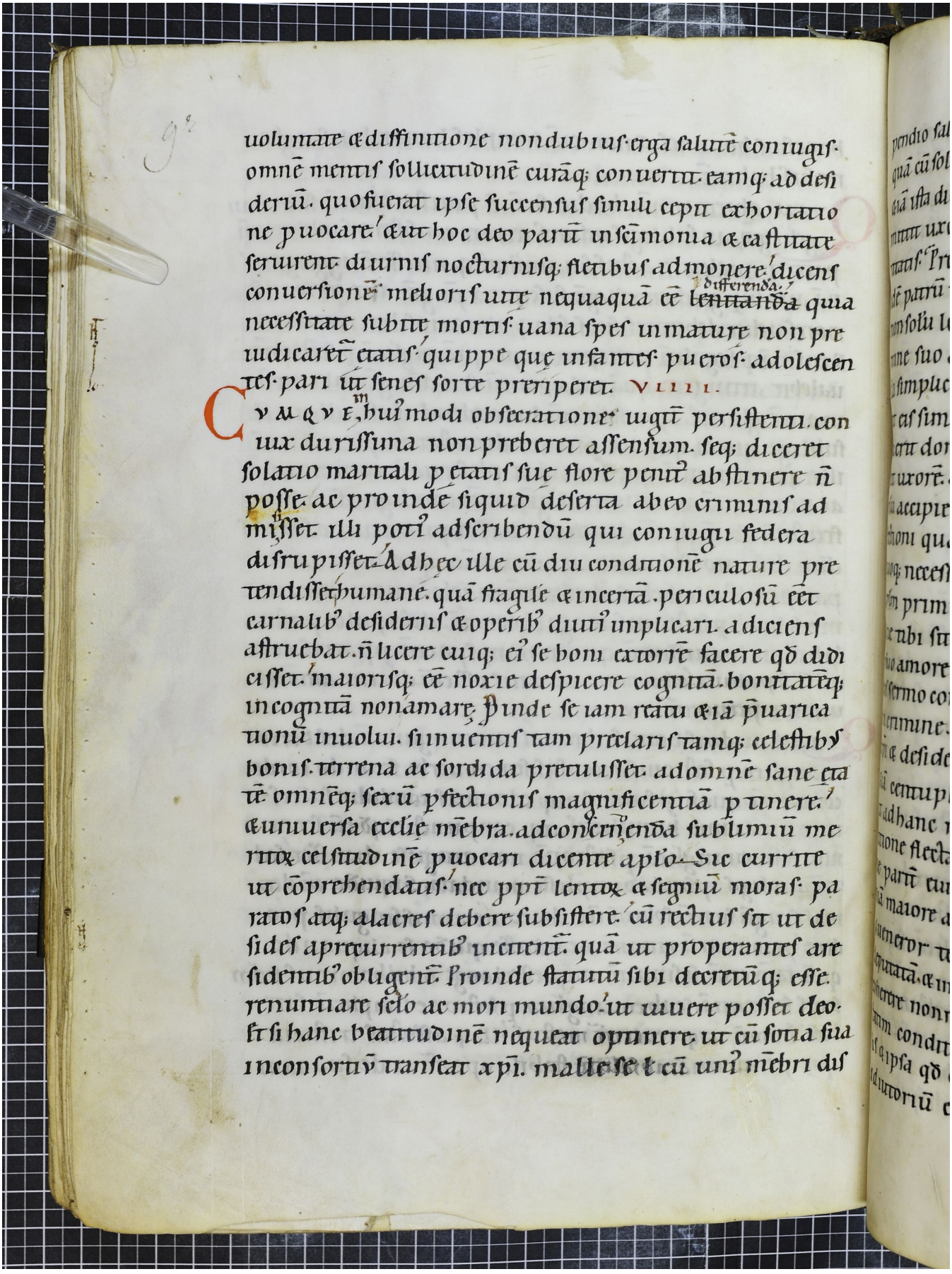

uolumate ꝫ diffinitione nondubius erga salutē coniugis
omnē mentis sollicitudinē curāq; conuertit tamq; ad desi
deriū. quo fuerat ipse succensus simul cepit exhortatio
ne puocare. ꝫ aut hoc deo partū insāmonia ꝫ castitate
seruirent diurnis nocturnisq; fletibus admonere. dicens
conuersionē melioris uitę nequaquā ēe tentanda differenda quia
necessitate subitę mortis uana spes immature non pre
iudicaret ętatis. quippe que infantes pueros adolescen
tes pari ut senes sorte preriperet. VIIII.

CVMQVE, huiꝰ modi obsecratione ugtī persisteret. con
iux durissima non preberet assensum. seq; diceret
solatio maritali pętatis suę flore penitꝰ abstinere ñ
posse. ac proinde siquid deserta abeo criminis ad
misset. illi potiꝰ adscribendū qui coniugii federa
disrupisset. Adhec ille cū diu condmonē nature pre
tendisset humane. quā fragile ꝫ incertā. periculosū ēet
carnalibꝰ desideriis ꝫ operibꝰ diutiꝰ implicari. adiciens
astruebat. ñ licere cuiq; ei se bonī exortē facere qđ didi
cisset. maioriq; ēe noxie despicere cognitā. bonitatēq;
incognitā nonamare. Vnde se iam retru ꝫ iā puarica
tionū inuolu. si inuentis tam pretiosis tamq; celestibꝰ
bonis. terrena ac sordida pretulisset. adomnē sane ętā
tē omnēq; sexū pfectionis magnificentiā p̄tinere.
ꝫ uniuersa ecclię mēbra. adconcrepanda sublimiū me
rito celsitudinē puocari dicente apło. Sic currite
ut cōprehendatis. nec ppt̄ tepor ꝫ segnitū moras. pa
ratos atq; alacres debere subsistere. cū rectius sit ut de
fides aprecurrentibꝰ incrementū. quā ut properantes art
sidentibꝰ obligentē. Proinde statuit sibi decretūq; esse.
renuntiare sęlo ac mori mundo. ut uiuere posset deo.
Et si hanc beatitudinē nequeat optinere. ut cū sorte sua
inconsortiū transeat xpi. malle se t cū uniꝰ mēbri dis